

Sygn. akt III AUa 569/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Pasek
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz SA Elżbieta Czaja (spr.)
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r. w Lublinie

sprawy K. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty rodzinnej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 18 marca 2016 r. sygn. akt IV U 995/14

oddala apelację.

Małgorzata Rokicka - Radoniewicz Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 569/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w S., odmówił K. S. (1) prawa do renty rodzinnej, bowiem Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 8 sierpnia 2014 r. ustaliła, iż nie jest on całkowicie niezdolny do pracy, a tym samym renta rodzinna nie przysługuje od dnia 1 września 2014 r.

Odwołanie od decyzji złożył K. S. (1), podnosząc, iż stan jego zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz pogorszył się. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 18 marca 2016 roku Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił K. S. (1) prawo do renty rodzinnej od 1 września 2014 roku do 30 czerwca 2017 roku.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

W dniu 10 czerwca 2014r. K. S. (1), ur. (...), złożył wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej na dalszy okres. Na mocy decyzji organu rentowego z dnia 8 września 2011r. ubezpieczony miał przyznane prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu K. S. (2) od 1 czerwca 2011r. do 31 sierpnia 2014r. Wówczas lekarz orzecznik ZUS 2011r. uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy, przy czym niezdolność ta powstała przed 16 rokiem życia. Przyczyną orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy było rozpoznane u wnioskodawcy mózgowo porażenie dziecięce występujące u niego od urodzenia, niedowład spastyczny obu kończyn dolnych w przebiegu mózgowego porażenia dziecięcego, skolioza I stopnia kręgosłupa(...) z towarzyszącym zespołem bólowym oraz choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa lędźwiowego. Na skutek złożenia wniosku o rentę na dalszy okres lekarza orzecznik uznał, że jest on trwale częściowo niezdolny do pracy, Komisja Lekarska Zakładu, w orzeczeniu z dnia 8 sierpnia 2014r. stwierdziła, że K. S. (1) nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

W toku postępowania przed sądem zostały sporządzone opinie trzech zespołów biegłych lekarzy o specjalnościach neurolog i ortopeda. Po przedłożeniu przez ubezpieczonego dodatkowej dokumentacji medycznej II i III zespół biegłych lekarzy uznał wnioskodawcę za nadal całkowicie niezdolnego do pracy. Dwa zespoły biegłych lekarzy orzekły, iż K. S. (1) po dniu 31 sierpnia 2014r. jest całkowicie niezdolny do pracy z uwagi na schorzenia powstałe przed 16 rokiem życia, a niezdolność ta trwa do 30 czerwca 2017r. Biegli uznali, iż progresja choroby związana z wtórnie postępującą chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa i stawów uzasadnia orzeczenie dalszej całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej, zaś rokowania co do poprawy stanu zdrowia są wątpliwe. Znaczne upośledzenie chodu, nasilone przez zespół bólowy kręgosłupa, uniemożliwia wykonywanie przez ubezpieczonego pracy wymagającej stania i chodzenia. Trzeci zespół biegłych lekarzy w sporządzonej opinii zwrócił także uwagę na brak możliwości samodzielnego dojazdu ubezpieczonego do pracy.

Ubezpieczony ma wykształcenie zawodowe na kierunku zegarmistrz, jednak nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie. Był zatrudniony na stanowisku presera tworzyw sztucznych, wykonując opakowania do kosmetyków, również jako operator wtryskarek.

Sąd uznał, że odwołanie K. S. (1) jest zasadne.

Zgodnie z art.65 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Stosownie do art.68 ust.1 powyższej ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1. do ukończenia 16 lat;
2. do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
3. bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Orzeczeniem z dnia 8 sierpnia 2011r. Lekarz Orzecznik ZUS uznał wnioskodawcę za całkowicie niezdolnego do pracy z uwagi na schorzenia powstałe przed 16 rokiem życia, co skutkowało przyznaniem mu prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu na okres od dnia 1 czerwca 2011r. do 31 sierpnia 2014r. na podstawie decyzji z dnia 8 września 2011r. Okoliczności co do schorzeń, które istniały u ubezpieczonego przed 16 rokiem życia i z uwagi, na które zostało uprzednio przyznane prawo do renty rodzinnej, nie uległy zmianie. Tym samym nie budzi wątpliwości sądu, iż u wnioskodawcy całkowita niezdolność do pracy wystąpiła przed 16 rokiem życia. Rozstrzygnięcie zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z dnia 19 sierpnia 2014r. odmawiającej mu prawa do renty rodzinnej wymagało zatem ustalenia czy wnioskodawca po dniu 31 sierpnia 2014r. nadal jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W tym zakresie Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach neurolog i ortopeda. W

sprawie opiniowały aż trzy zespoły biegłych lekarzy, które jednoznacznie wskazywały, iż u wnioskodawcy występuje niedowład spastyczny kończyn dolnych w przebiegu mózgowego porażenia dziecięcego, z przykurczami w stawach biodrowych, kolanowych i skokowych, jak również znaczne upośledzenie sprawności chodu. Dwa ostatnie zespoły biegłych lekarzy w opiniach z dnia 25.06.2015r. i z 14.12.2015r. uznały ubezpieczonego w dalszym ciągu po dniu 31 sierpnia 2014r. za całkowicie niezdolnego do pracy w okresie do końca czerwca 2017r., jednocześnie stwierdzając, że niezdolność ta powstała przed 16 rokiem życia w związku ze schorzeniami istniejącymi u K. S. (1) od urodzenia i wynikającymi z mózgowego porażenia dziecięcego. Sąd doszedł do przekonania, że powyższe opinie stanowią miarodajny dowód w sprawie. Biegli wydali opinie po przeprowadzeniu badania neurologicznego i ortopedycznego ubezpieczonego oraz po analizie dokumentacji medycznej. Zastrzeżenia organu rentowego, które koncentrowały się na tym, iż ubezpieczony pracował do 2011r. z istniejącymi od dzieciństwa schorzeniami, przy czym wywiad zawodowy nie potwierdził niezdolności do jakiegokolwiek pracy powstałej przed 16 rokiem życia nie podważyły wniosków płynących z opinii dwóch ostatnich zespołów biegłych. Pomimo że nie wykazano zmiany stanu neurologicznego i nasilenia współistniejących schorzeń, to niewątpliwie od czasu pogorszenia w 2011r. – kiedy to Lekarz Orzecznik ZUS uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy, ustalając, iż niezdolność ta powstała przed 16 rokiem życia – nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia K. S. (1). Co więcej biegli lekarze w opinii z dnia 25.06.2015r. zwrócili uwagę na wątpliwe rokowanie odnośnie poprawy jego stanu zdrowia, co uzasadnia uznanie ubezpieczonego za osobę całkowicie niezdolną do pracy po dniu 31 sierpnia 2014r. do dnia 30 czerwca 2017r.

Wobec całokształtu okoliczności sprawy oraz w oparciu o sporządzone opinie dwóch zespołów biegłych lekarzy ortopedy i neurologa z dnia 25.06.2015r. i 14.12.2015r. Sąd uznał, że ubezpieczony po dniu 31 sierpnia 2014r. spełnia wszystkie przesłanki wymagane do nabycia prawa do renty rodzinnej na dalszy okres, tj. od dnia 1 września 2014r. do dnia 30 czerwca 2017r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Od tego wyroku apelację złożył organ rentowy zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał :

- naruszenie prawa procesowego tj. art.233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodu z opinii biegłych sądowych z przekroczeniem zasady swobodnej oceny dowodów, i niedostateczne wyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy,
- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 68 ust 1 pkt 33 oraz 12 ust 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.DZ. U. z 2015, poz. 748 ze zm.) poprzez przyjęcie, że ubezpieczony spełnił warunki do renty rodzinnej.

Skarżący wnosił o zmianę wyroku poprzez oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył.

Apelacja nie jest zasadna.

Ustalenia Sądu I instancji i wyprowadzone na ich podstawie wnioski Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne, nie ma potrzeby ich powtarzania.

Z prawidłowych ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy, wynika, że wnioskodawca spełnia w dalszym ciągu warunki do renty rodzinnej. Z obdarzonych przez sąd wiarygodnością opinii biegłych sądowych wynika, że przy ocenie stanu zdrowia wnioskodawcy i uznaniu, że stwierdzone u niego schorzenia naruszają nadal funkcjonowanie organizmu w stopniu sprowadzającym całkowitą niezdolność do pracy, biegli oparli się na dokumentacji medycznej z dotychczasowego leczenia, wynikach badania oraz przeanalizowali aktualne wyniki badań. Sąd Okręgowy, dokonując oceny prawidłowości wydanych opinii uznał je za miarodajny dowód, a stanowisko należycie uzasadnił, wbrew zarzutom apelacji nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów określonych w przepisie art. 233 § 1 kpc. Biegli w sposób stanowczy i pewny wypowiedzieli się co do stanu zdrowia wnioskodawcy i ograniczeniu zdolności do pracy. Ocena wartości opinii przez Sąd w świetle dokładnego uzasadnienia opinii nie budzi wątpliwości.

Przypomnieć należy, że ubezpieczony miał przyznane prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu K. S. (2) od 1 czerwca 2011r. do 31 sierpnia 2014r. Lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z 8 sierpnia 2011r. uznał ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy, przy czym niezdolność ta powstała przed 16 rokiem życia. Przyczyną orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy było rozpoznane u wnioskodawcy mózgowo porażenie dziecięce występujące u niego od urodzenia, niedowład spastyczny obu kończyn dolnych w przebiegu mózgowego porażenia dziecięcego, skolioza I stopnia kręgosłupa(...) z towarzyszącym zespołem bólowym oraz choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa lędźwiowego.

W toku postępowania przed sądem, po przedłożeniu przez ubezpieczonego dodatkowej dokumentacji medycznej dwa zespoły biegłych lekarzy o specjalnościach adekwatnych do jego schorzeń (ortopedzi i neurologrzy) zgodnie uznali wnioskodawcę za nadal całkowicie niezdolnego do pracy. Biegli wskazywali na progresję choroby związaną z wtórnie postępującą chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa i stawów oraz na to, że znaczne upośledzenie chodu, nasilone przez zespół bólowy kręgosłupa, uniemożliwia wykonywanie przez ubezpieczonego pracy wymagającej stania i chodzenia. Biegli neurolog A. S. i J. S. specjalista chirurgii urazowo – ortopedycznej zwrócił także uwagę na brak możliwości samodzielnego dojazdu ubezpieczonego do pracy (k. 59).

Zarzuty organu rentowego podnoszone w apelacji są polemiką z opiniami biegłych – fakt niezgadzania się z wnioskami opinii nie stanowi wystarczającej podstawy do uznania, że wyrok został wydany z naruszeniem prawa. W tej sytuacji brak jest podstaw do kwestionowania zasadności stanowiska Sądu Okręgowego.

Sąd Apelacyjny nie stwierdza naruszenia wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego. Stosownie do art.68 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz.748) prawo do renty rodzinnej mają m.in. dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2 – przed ukończeniem 16 lat, bądź ukończeniem nauki w szkole, przed 25 rokiem życia.

Skoro biegli uznali wnioskodawcę za nadal całkowicie niezdolnego do pracy, a niezdolność ta powstała przed 16 rokiem życia to prawidłowo Sąd Okręgowy ustalił prawo do renty rodzinnej, na okres wskazany w opinii biegłych.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł, na podstawie art. 385 kpc jak w sentencji.